

teresfere sig for dem, og for det Tredie have vi indtil det Tidspunkt, da vi fik den nuværende Justitsminister, havt en Minister, der — jeg kan gjerne sige det uden at støde ham — idetmindste interesserede sig meget lidt for disse Sager, og som, naar man gjorde en Indvending med Hensyn til dem her i Salen, i det Høieste svarede, at det glædede ham, at det og det Medlem følte saa varmt for det Slags Lovforslag, hvormed saa Sagen var afgjort, idet han modtog alle Vædringer, de kunde saa gaae i hvilkensomhelst Retning, men som naturligtvis altid havde en Nedsættelse til Følge, thi Forholdet finde ikke Sted ved dette Slags Lovforslag. Da vi imidlertid nu have faaet en anden Justitsminister, har jeg begjært Ordet — jeg skulde ellers ikke have taget det — for at gjøre den høitæredede Minister opmærksom paa visse Giendommeligheder ved dette Slags Lovforslag. Det er, som bekendt, en Kjendsgjerning, at man her i Salen anseer det for vigtigt, at Medlemmer stille Forslag, der gaae ud paa en finantciel Forhøielse. Dette Princip, som jeg troer, man tør sige er blevet drevet til dets yderligste Conseqvents, er efter min Mening aldeles uholdbart. Men Principet opstilles nu med Hensyn til Contoirholdslovsforslagene ikke alene saaledes, at man ikke forhøier den Sum, som det enkelte Lovforslag gaaer ud paa at yde til en bestemt Embedsmand, men endog i det Omfang, at man paa ingen Måde, hverken fra Udvalgets eller fra Thingets Side foreslaaer de specielle Summer i et saadant Lovforslag forhøiede, selv om det er en aldeles vitterlig Ting, at disse specielle Summer ere fremkomne ved en total Misforstaaelse. Jeg skal ikke gaae ind paa at kritiserer dette, jeg skal blot slaae fast, at det, som sagt, er en Kjendsgjerning, at man hverken fra Thingets eller fra det vedkommende Udvalgs Side nogenstunde foreslaaer nogen Sats i disse Lovforslag forhøiet, det være sig enten den almindelige Sum eller de specielle Summer, hvoraf den almindelige Sum er dannet. Derfor det nu bliver saaledes ved, er det jo klart, at, hvergang en saadan Contoirholdslov ved en Feiltagelse er kommen ud med en mindre Sum end den, der vilde have

været den rigtige, er dette haade uforanderligt for dens Vedkommende, og det drager derhos Conseqventer efter sig i Fremtiden, idet det er en aldeles afgjort Sag, der fornuftigtvis ikke kan være anderledes, at Udvalgene i det Slags Sager maae gaae efter en comparativ Statistikk, saaledes at de sammenligne de enkelte Embeder, der ligne hinanden, indbyrdes, og derefter fastsætte Godtgjørelserne i Henhold til visse Principer. Naar Ministeriet nu selv ingen Principer følger, saa kan det som Følge heraf, ikke Andet end gaae forkeert. Jeg skal gjerne indrømme, at den nuværende høitæredede Justitsminister har betraadt en anden Vej i saa Henseende end hans Forgænger, man kan virkelig af de foreliggende Forslag see, at der er en gjennemgaaende Vending til det Bedre, men jeg troer dog ikke desto mindre at maatte gjentage, at det, saalænge det maa ansees som en Kjendsgjerning, at ingen specielle Summer af Udvalget foreslaaes og af Thinget vedtages forhøiede, er nødvendigt, at Justitsministeren anvender nogen Afgpaagivenhed med Hensyn til disse Lovforslag. Jeg skal tillade mig specielt at commentere, hvad jeg her har sagt, ved at fremhæve et af Forslagene iaar, nemlig Forslaget om Contoirholdsgodtgjørelse for Embedet som Byfkriver i Svendborg og Herredsfriver i Sunds-Gudme Herreder. Med Hensyn til dette Embede er der det Mærkværdige, som ærede Medlemmer ville have seet af Betænkningen, at man idetmindste forrige Gang er gaaet til at bestemme den Contoirholdsgodtgjørelse, som til samme forlangtes, under en total, colossal Bildfarelse, idet man troede, at dette Embede var ikke halvt saa stort, som det virkelig var. Men dernæst kan jeg ikke forstaae, hvorledes Ministeriet er kommet til at gjøre de Bemærkninger med Hensyn til samme, som det i Motiverne har gjort. Dette Embede er det største Herredsfriverembede her i Landet, ja, ikke alene det største, men det er i den Grad større end alle andre, at det nærmer sig til det Dobbelte; desuagtet er imidlertid Godtgjørelsen lavere end den laveste. Naar man seer efter i Traps Statistikk, seer man, at der i sin Tid er begaaet den Feil, at man har regnet Befolkningen til ikke mere end 40 pCt. af det, den virkelig er.